

Svår på lägelista nr 133. Myllbänder
 Någon speciell benämning för myllbänderna kan jag
 aldrig minnas att jag hört fast jag nu är 78 år o mitt
 minne sträcker sig c:a 75 år tillbaka i tiden o jag minns
 hela mitt ^{liv} levat bland allmogefolket här i orten. På ortens
 mål hetta det var: "De första Tannerna" eller "Den första
 Tannen" o att: "Gluttonen va kinkad från han (hon) hade
 ont från Tannen", o krampanfallet var spidban, som förfaller
 den varit vanligare för än nu, o ser mycket fruktade, ansågs
 ha sin grund i Tandsprickeringer o kallades också för "Tand-
 slag" från "slaget" = epileptiskt anfall. Såvitt kan det
 också förstås gamla tidens "säg" för detta som för så mycket
 annat fast jag inte känner till vilka, man talade bara
 typiskt om sådant i tid som jag minns o det kan vidgätt mig
 vad jag däremot väl minns, då man skämtat därmed
 in i varje tid, är ^{o att} de gamla brukade säga när ett barn
 tidigt fick sina första tänder, det var ett tecken till att det
 snart kom en ny tälning i familjen, ett rykter.

LUF 133

7/6-67

klägra gåvor i samband med första Tunden har jag aldrig
hört något om, men det kan ha undgått mig, men nog
ger man nogg å det på när den visade sig ö om någon gåva
skulle ha friskt minnt mäsk den nog ha emmerat från
godsmo dem som ju frin teksom hade det i rätt gudbarn ö
skänkta det bländar ö ö följde dess utveckling mera än
vad folket är nu, visst anses utvilda ju frin födderna.
Är Tänderna lossade ju att ge plats ju de nya skulle
man kasta dem i elden ö säga: "Ge mig en bentand i
stället ju en guld tand." Detta har jag spått varit med om i
hört berättas samma sak från flera olika källor att ju be-
kräftat att det inte var fel uppfattat. Det låter ju underligt:
en bentand i stället ju en guld tand, guld är ju mera värdefullt
än ben ännu när jag frågade de gamla har alla svarat att
det skulle vara så, det var ju en viktig tand man vilde
ha ö den var väl mer värd än en guldblixa i prästen
var ju guld tanden något obant bland de gamla en allmog-
klassen ännu i min barndom. Det hela och har ju dock

gamla medeltigt ä någon bakgrund måste väl en sådan
formel ha allmänt utbredd som den var. Barneit skulle
vad jag vet spåra utifrån handlingen ä uttala formeln, så
fick också jag, fast ingen i mitt hem kunde det hade någon
insikt, det var bara en gammal redning som hade kom.
Det kan varit de som gjutit lörsmide tända i någon ask lik-
som annat som tillhört deras kropp uträkta ben ur leden
t.e. Men hade man det måste de efterlevande ha många
reda stjärn så den stide fick allt som hörde kroppen till
med i sin pist, också en kvinnes löfsta hörde dit, annars
kom den stide att "gå igen" den och bruk en del av sig spår.
Men kan varit många med sådant så länge något av ödet
skedde gammal kvar eller så länge den generation hade som
var född vid mitten av 1800-talet ä riden iakttag även
om man inte kunde se några yngre deras tid ut. Men detta
har ju egentligen inte med mjölk-tändarna att göra men slank
med ändå.

olagor infästning eller infästning av mjölk-tändarna här jag

aldrig hört nämnas den rätt till o mte heller har jag
hört att en man har varit upp i samma tappade första
mycket långt

Jag vågar knappast nämna något där om då jag endast
gissar, men finns det inte en möjlighet att en tappad
Tand kunde bäras som en annulet, en kedja eller ett möre
om någon likesom den s.k. regenturva. Jag var på 50 år
någon månad om att bli en gammal kvinna som det är då
upptäckta vi att hon hade något mycket litet prunat m-
lindat i ett papper i ett möre om någon, och ju desto desto
ville vi inte öppna det utan låt det följa hem i gärdet
mer nog mindre vi vad det kunde vara som inte fyllede
något mer än en märke var något. Endast om du finns
belägg för att en Tand kunde bäras som annulet, från
annat till för mig ta hänsyn till min gissning, men
väl det, jag nästan ängar att jag nämner något som
kanske inte alls har något jag för mig, kanske var det en
inbädd regenturva i kvinnans pappersturs kanske en litet flyggen

menligt heter fick hon behålla.

Tänden som tappades senare gjordes somliga andra brände
den. Jag minns en gammal kvinna på 1890-talet som gjord
sina tändor som hon sålde sig på Tappat utan tändväsk ö
pode den i en ask (kanske skrifvingg). Hon var mycket
mig med att inte bärta ut tändor i askkammat här o. d.
då mycket oönsketelse ämnar. Min beundran ö ung arm
kunde hon handla de äldre o dessa samoch de yngre. Andra
sammiska kunde skada mig med människor om de kom
öon något som tillfint deras kropp ö sitta mjukhet o olycka
på dem ö kom sigla ut askkammat här ö drog det till mig
hon fick jagas tändväsk

De nya tändarna hade samma namn som rikspolis
det var enbart uttallet på orten d. d. h. som skiljde
framman (Tenn) hjörstarm ö kinnstarm ö visdomstarm
Om den yngre kunde det skänkas en del T. ex. "Har du
allte föd dina visdomstarm inne?" eller när någon namn
de att de sa på plats: "Ja, nu blir du allri klagare än de e."